2To 605/2007-91

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, jednal v neveřejném zasedání dne 30. listopadu 2007 o odvolání obžalovaného **Libora T.** proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 22. 10.2007, č.j. 4T 194/2007-81, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 257 odst. 1 tr.ř. z důvodu dle § 11 odst. 1 písm. j) tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaného Libora T. **z r u š u j e** rozsudek Okresního soudu v Olomouci v celém rozsahu a trestní stíhání obžalovaného

Libora T.

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

kterému obžalobou Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 17.8.2007 ve věci sp.zn. 3Zt 185/2007 bylo kladeno za vinu, že

dne 27.11.2004 v době kolem 19.55 hodin v xxx, v místě svého trvalého bydliště na chodbě domu č. 23, si svévolně a bez souhlasu majitele vozidla zn. Škoda Octavia r.z. IM5 5306 Železárny Annahütte spol. s.r.o. se sídlem Prostějov, ul. Dolní č. 100, vzal klíče od tohoto vozidla, jež užívala ke služebním účelům jeho manželka RNDr. Pavlína T., načež následně za pomocí těchto klíčů bez patřičného oprávnění k jeho přechodnému užívání toto řídil po

předchozím požití alkoholu po ulici Libušina a dále po ulici Pavelkova a na předmětné ulici ve směru jízdy na ulici Lipenskou s vozidlem havaroval, kdy za toto jednání byl již postižen,

t e d y: že se zmocnil motorového vozidla v úmyslu jej přechodně užívat,

č í m ž m ě l s p á c h a t

trestný čin neoprávněného užívání cizí věci dle ust. § 249 odst. 1 tr.zák.

z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 22.10.2007 byl obžalovaný Libor T. uznán vinným trestným činem neoprávněného užívání cizí věci dle § 249 odst. 1 tr.zák. a byl za to odsouzen dle § 249 odst. 1 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců. Podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr.zák. výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Pokud se týká skutkových okolností, je možno odkázat, v podstatě plně na výrok tohoto usnesení. Vina obžalovaného totiž byla uznána rozsudkem okresního soudu plně v souladu s podanou obžalobou.

Rozsudek okresního soudu byl však napaden včas podaným odvoláním obžalovaného. Toto odvolání bylo prostřednictvím jeho obhájce řádně odůvodněno. Obžalovaný zejména namítal, že okresní soud se náležitým způsobem nezabýval jeho obhajobou. Napadl tedy rozsudek okresního soudu ve všech výrocích. Zdůraznil, že on vozidlo v žádném případě neměl v úmyslu pro vlastní potřebu užívat, pouze je chtěl přeparkovat do prostoru dvora svého domu, aby tak toto vozidlo zabezpečil před možným poškozením či odcizením. Vozidlo totiž stálo v ulici, kde se nachází více nočních podniků. Takovéto jednání podle jeho názoru nelze považovat za žalovaný trestný čin, šlo o činnost běžně vykonávanou v rámci rodinných vztahů. Dále nesouhlasí s tím, že by vozidlo řídil po předchozím požití alkoholu, což odporuje usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1.11.2006 ve věci sp.zn. 6To 404/2006. Obžalovaný proto navrhl, aby z podnětu podaného odvolání došlo ke zrušení rozsudku okresního soudu a jeho trestní stíhání, aby bylo zastaveno.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost napadených výroků a zabýval se také otázkou, zda případně nedošlo v daném případě ze strany soudu I. stupně k porušení procesních ustanovení. Jak je zřejmé, již z výroku tohoto usnesení, dospěl odvolací soud k názoru, že došlo k vážnému procesnímu pochybení, pro které odvolací soud rozhodoval podle ust. § 257 odst. 1 tr.ř. v neveřejném zasedání. Je totiž nutno poukázat na to, že obžalobou Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 22.12.2005 ve věci sp.zn. 5Zt 175/2005 bylo obžalovanému Liboru T. kladeno za vinu, že se dopustil trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. d) tr.zák. Pro stručnost je možno poukázat na to, že jednání obžalovaného až na některé podrobnosti, případně časové souvislosti, je v této obžalobě popsáno zcela shodně, jako je popsáno v obžalobě v nyní projednávané věci. Před soudy s konečnou platností ve věci rozhodoval Krajský soud v Ostravě usnesením ve věci sp.zn. 6To 404/2006 ze dne 1.11.2006 a rozhodl tak, že věc obžalovaného byla postoupena podle příslušných ustanovení Magistrátu města Olomouce, neboť nebylo shledáno, že by v daném případě šlo o trestný čin, že však žalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek. V tomto spise je založen také opis rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel ze dne 15.6.2005, ze kterého mimo jiné vyplývá, že v tomto případě byl obžalovaný postižen pro jednání, které je popsáno v podstatě zcela shodně jako jeho jednání v nyní projednávané věci.

Je namístě poukázat v tomto případě např. na usnesení Nejvyššího soudu ČR, ve věci sp.zn. 11Tdo 738/2003, které je zveřejněno ve Sbírce rozhodnutí ve věcech trestních pod č. 579/2007. Současná praxe, jak vyplývá konkrétně např. z tohoto rozhodnutí, vychází z toho, že zásada ne bis in idem – zákaz dvojího souzení a potrestání za týž čin – skutek, ve smyslu článku 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod brání též trestnímu stíhání a odsouzení toho, proti němuž dřívější přestupkové řízení o témže skutku (činu) trestněprávní povahy meritorně skončilo pravomocným rozhodnutím příslušného správního orgánu a vynesené rozhodnutí nebylo zrušeno z podnětu mimořádného opravného prostředku. Na tento případ sice nedopadá ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr.ř., avšak článek 4 protokolu č. 7 k uvedené úmluvě lze přímo aplikovat na § 11 odst. 1 písm. j) tr.ř. a článek 10 a 95 Ústavy ČR. Vyloučit ochranu proti novému procesu s ohledem na uvedenou zásadu přitom nemůže ani skutečnost, že příčinou prvního projednání skutku v přestupkovém řízení byla jeho nesprávná kvalifikace jako přestupku, ačkoliv naplňoval znaky trestného činu. Právně bezvýznamné je též to, proč došlo k novému řízení a rozhodnutí v dané věci, aniž by bylo zrušeno předcházející rozhodnutí o tomtéž skutku. S odkazem na obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací soud zdůrazňuje, že v tomto případě je zcela jednoznačné, že stručně řečeno, že ta skutečnost, že v určité době obžalovaný v podnapilém stavu a neoprávněně řídil motorové vozidlo byla již naznačeným způsobem vyhodnocena. Je zcela nepochybné, že v daném případě jde o stejný skutek, který v podstatě začíná a končí tím, že obžalovaný řídil motorové vozidlo. Totožnost skutku je v daném případě dána nejméně totožností jednání. V žádném případě tedy nelze podobné trestní věci hodnotit tak, že původně jednání obžalovaného bylo kvalifikováno pouze z části a nyní je tentýž skutek dodatečně kvalifikován také podle dalšího ustanovení trestního zákona.

Z uvedených důvodů tedy z podnětu podaného odvolání odvolací soud dle ustanovení citovaných shora, zrušil rozsudek soudu I. stupně a trestní stíhání obžalovaného v celém rozsahu zastavil.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **j e** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/l a)-l) nebo § 265b/2 tr. řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Krajský soud v Ostravě
pobočka v Olomouci
dne 30.11.2007

JUDr. Jindřich Bayer
předseda senátu